

je izgubil v zgodnji mladosti oba roditelja; šestletni dečko je prišel v Prago k svojemu kumu in staremu očetu Václavu Radeckemu. A tudi tega variha mu je kmalu vzela smrt, in namestoval ga je njegov ujec, grof Ignacij Radecki. Ta ga je poslal v brnsko akademijo l. 1781., odkoder je prišel naslednje leto v terezijansko akademijo (sedaj Teresianum)

na Dunaju. Toda l. 1784. so odpravili akademijo, in Radecki se je moral lotiti dela ter oprijeti nekega stanú. Že doslej je čital najrajši o znamenitih vojvodah in zmagovalcih, zato ni čudno, da se je 18letni mladenič odločil za vojaški stan. Vse življenje je bil zadovoljen s tem stanom. Stopil je v 2. (tedanji) kirasirski polk kot kadet. L. 1786. postane

Obraz iz japonskega življenja: Kuhinja.
(Po fotografiji.)

poročnik in konec naslednjega leta nadporočnik. Takrat se je bila vnela vojska s Turki, katero je tako slavno končal general Lavdon. Tukaj je bila prva šola za Radeckega; gotovo se je navzel od slavnega junaka onega duha, ki je tudi njega samega privedel do junaštva.

Francoska prekucija je bila kriva, da so se vnele konec preteklega in v začetku sedanjega stoletja krvave vojske, v katerih je imela opraviti tudi Avstrija.

Ko je bil Radecki l. 1793. pri naši vojni na Nizozemskem, preplaval je neko noč s šestero konjiki reko Sombro, da bi spoznal, kako je s trdnjavo Charleroisko. Bilo je to drzno in nevarno delo. L. 1794. je dobil dve mali rani na glavi. Odlikovali so ga s tem, da so ga povzdignili za konjeniškega stotnika (ritmajstra). Tudi l. 1795. je bil v ognju in bil na nogi ranjen.

Hude boje smo imeli v letih 1796. do 1800. v Italiji. Tam so Avstrijo zgrabili